

การสร้างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

Construction of an Achievement Motivation Test for Grade 7th - 9th Students

วัชรกร สุธาโท¹ สุรวาท ทองบุ² และ เนตรชนก จันทน์สว่าง³

Watcharakorn Sudthowa,¹ Suravat Tongbu² and Natchanok Jansawang³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อหาคุณภาพของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติในการให้คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวน 670 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ชนิดแบบสำรวจ (Inventory) ที่มีข้อความนำแล้วให้ตอบ “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ให้ตรงกับความจริงมากที่สุด โดยเลือกเพียงตัวเดียวเท่านั้น จำนวน 36 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้โดยวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้หาอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ t-test หาความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) และสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดในรูปคะแนนปกติ ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น การทดสอบครั้งที่ 1 คุณภาพรายข้อด้านค่าอำนาจจำแนกของแบบวัด ทั้งหมด 40 ข้อ โดยนำมาหาค่าอำนาจจำแนก t ในระดับนัยสำคัญที่ .05 ได้จำนวน 40 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนก t อยู่ระหว่าง 3.26 - 8.56

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเท่ากับ .835

3. เกณฑ์ปกติ (Norms) เกณฑ์ปกติของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในรูปคะแนนปกติ พบว่า อยู่ระหว่าง t19 ถึง t71

คำสำคัญ : แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

² DODT (Organization Development and Transformantion) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ กศ.ด. (วิทยาศาสตร์ศึกษา) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ABSTRACT

This research aimed to construct an achievement motivation test for assessing grade 7th - 9th students' motivation for achievement, to investigate its qualities, and to establish normal criteria for determining their motivation for success. The sample group for this study consisted of 670 grade 7th - 9th students enrolled in schools under Mahasarakham Office of Educational Area 3 in the second semester of the 2010 academic year and acquired by using multi-stage random sampling. The research instrument was an inventory survey of 36 items for checking 'Yes' or 'No'. A computer program software was used for data analysis, and the statistics used in the study were item analysis, t-test, Cronbach's alpha coefficient, and normal scores for setting criteria. The results were summarized as follows:

1. When the 40-item achievement motivation test for secondary school students was tried out, item analysis revealed that the discrimination powers of all the 40 individual items were identified by the t values within 3.26 - 8.56, at the .05 level of statistical significance.
2. The reliability of the achievement motivation test for grade 7th - 9th students was .835.
3. Regarding the normal measure of achievement motivation of grade 7th - 9th students, the scores were within the normal t19 and t71.

Keywords : Construction of Achievement Motivation

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทย ให้มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทันให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายสติปัญญาอารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวทางพัฒนาคน จึงมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะ และความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันส่งผลต่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน (คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549 : 2) ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีคุณธรรมและจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข แนวทางในการจัดการศึกษา โดยยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้

และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1, 2548 : 15) และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขมีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ และได้กำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 5 ประการ คือ มีความสามารถในการสื่อสาร มีความสามารถในการคิด มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตและมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี รวมทั้งได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน คือ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 6-7)

ในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ และมีศักยภาพที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดสมรรถนะที่สำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กล่าวมาข้างต้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเตรียมและพัฒนาผู้เรียนให้มีบุคลิกภาพ เป็นผู้มีแรงจูงใจ และแรงจูงใจที่มีความสำคัญมาก คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพราะแรงจูงใจ

ไฝล้มฤทธิ์ เป็นคุณลักษณะที่สำคัญต่อผู้เรียน อันจะเป็นแรงผลักดันให้ผู้เรียนมีความตั้งใจเรียน เพื่อจะได้ประสบผลสำเร็จตามที่มุ่งหวัง (พระมหาธานินทร์ วิฑิตวิโร (อินทวิ). 2545 : 2) และแรงจูงใจไฝล้มฤทธิ์ ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ ชอบศึกษาหาความรู้และตื่นตัวต่อสิ่งแปลกใหม่รอบตัว อยากรู้ อยากเห็น เสนาะแสวงหาความรู้ มีวิจรรย์ญาณ เลือกตัดสินใจ คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดหาเหตุผล คิดจินตนาการ ประเมินสถานการณ์ ต่างๆ เกะติดสถานการณ์ รู้จักซักถาม ค้นหาตอบกระตือรือร้นต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ด้วยการติดตามข่าวสาร อ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ เรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และมีเจตคติที่ดีต่อการศึกษาดลอดชีวิตเพื่อทำให้ชีวิตของผู้เรียนมีความหมายมีชีวิตชีวา ตลอดจนสำเร็จการศึกษา รับผิดชอบการทำงาน รับผิดชอบต่อชีวิตของตนเอง สามารถปรับตนเองให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง และอยู่ในสังคมแห่งการเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข (นิภา วงษ์สุรภินันท์, 2548 : 2)

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจไฝล้มฤทธิ์สูง คือ มีความกล้าเสี่ยง มีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบในตนเอง มีความรู้เกี่ยวกับผลการตัดสินใจของตนเอง และพบว่า คุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจไฝล้มฤทธิ์ คือมีความต้องการรับผิดชอบมาก ไม่เกียจงาน และเมื่อเผชิญอุปสรรคก็มักค้นหาวิธีแก้ไขปัญหให้ได้ ไม่ยอมแพ้ปัญหา (McClelland, 1965 : 207-250) มีความหวังอย่างมากว่าตนเองประสบความสำเร็จถึงแม้ว่าผลจากการกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาสเมื่องานที่กำลังทำอยู่ขัดจังหวะหรือถูกรบกวนจะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ รู้สึกว่าเวลาเป็นสิ่งไม่หยุดนิ่ง และสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วคำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก ต้องการเป็นที่รู้จักแก่ผู้อื่น โดยพยายามทำงานของตนให้ดี พยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนให้ดีเสมอ (Hermans, 1973 : 354) เป็นผู้มีความบากบั่น พยายามอดทน เพื่อทำงานให้บรรลุเป้าหมาย ต้องการงานให้ดีที่สุด ชอบความท้าทายของงานชอบแสดงออกถึงความรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน ชอบแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ ทำงานอย่างมีหลักเกณฑ์เป็นขั้นตอน ชอบบอกเหตุผลมาประกอบคำพูดเสมอ และอยากให้ผู้อื่นยกย่องว่าทำงานเก่ง (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา, 2542 : 140-141)

จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-Net) ช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) ในปีการศึกษา 2551 ถึงปีการศึกษา 2553 ของสถาบันทดสอบทางการศึกษา แห่งชาติ (องค์การมหาชน) พบว่า คะแนนระดับประเทศในแต่ละปี การศึกษานักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยลดลงทุกปี โดยคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 37.41 , 30.56 และ 28.27 ตามลำดับ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). 2554 : เว็บไซต์) ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดโดยกรมวิชาการกระทรวง ศึกษาธิการ คือ ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 50 สาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ เนื่องมาจากนักเรียนขาดความมั่นใจในตัวเอง ขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน

การที่ครูจะทราบว่ามีนักเรียนคนใดมีแรงจูงใจไฝล้มฤทธิ์ มากน้อยเพียงใดนั้น สามารถวัดได้หลายวิธี คือ โดยการสังเกต การสัมภาษณ์ และการเขียนตอบ เครื่องมือวัดมีชื่อเรียกได้หลายอย่าง เช่น แบบทดสอบ แบบสำรวจ แบบสอบถาม หรือ มาตราวัด ฯลฯ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543 ข : 258-264) การวัดแรงจูงใจไฝล้มฤทธิ์วัดได้ 2 วิธี คือ วัดทางตรงจากการสังเกตพฤติกรรม และวัดทางอ้อม โดยใช้แบบทดสอบ ซึ่งการวัดทางตรงต้องใช้เวลานานในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้สังเกตต้องอยู่ใกล้ชิดกับผู้เรียน ผู้ที่ให้ข้อมูลได้ดีที่สุด คือครู ที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นของผู้เรียน แต่เกณฑ์ในการตัดสินพฤติกรรมอาจจะไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน การให้คะแนนไม่เป็นปรนัย ส่วนการวัดทางอ้อม โดยใช้แบบวัดที่มีความเป็นปรนัยสูง การเก็บรวบรวมข้อมูลทำได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และจากการศึกษาแบบวัดแรงจูงใจไฝล้มฤทธิ์ 5 รูปแบบของ สุภาภรณ์ อาษาสร้อย (2540 : 131-132) พบว่า แบบวัดทั้ง 5 รูปแบบ คือ ชนิดรูปภาพ ชนิดการเติมประโยคให้สมบูรณ์ ชนิดการเปรียบเทียบรายคู่ ชนิดแบบสำรวจ และชนิดมาตราประมาณค่า วัดตัวประกอบเดียวกัน คือ ตัวประกอบแรงจูงใจไฝล้มฤทธิ์ และแบบวัดที่น้ำหนักตัวประกอบแรงจูงใจไฝล้มฤทธิ์มากที่สุด คือ แบบวัดชนิดสำรวจ รองลงมา คือ แบบวัดชนิดเปรียบเทียบรายคู่และแบบวัดชนิดเติมประโยคให้สมบูรณ์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดแรงจูงใจไฝล้มฤทธิ์ ชนิดสำรวจ เนื่องจากเป็นแบบวัดที่น้ำหนักตัวประกอบแรงจูงใจไฝล้มฤทธิ์มากที่สุด สุภาภรณ์ อาษาสร้อย (2540 : 131-132) เพื่อนำไปเป็นเครื่องมือวัดแรง

จิตใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีอยู่ในตัวของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีบุคลิกภาพ เป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนต่อไป โดยยึดทฤษฎีแรงจูงใจทางสังคมของแมคเคลแลนด์ (McClelland's need achievement theory) ซึ่งได้ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของมนุษย์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ชนิดสำรวจ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อหาคุณภาพของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
3. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของคะแนนแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3

ขอบเขตการวิจัย

1. **ขอบเขตด้านเนื้อหา** ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาและสร้างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ชนิดสำรวจ (Inventory) ตามทฤษฎีของแมคเคลแลนด์ (McClelland's need achievement theory) คุณลักษณะของคนที่มีความใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีลักษณะคือ มีความต้องการรับผิดชอบมาก ไม่เกียจงาน และเมื่อเผชิญอุปสรรคก็มักค้นหาวิธีแก้ไขปัญหาให้ได้ ไม่ยอมแพ้ปัญหา
2. **ประชากร** ที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวน 4,471 คน
3. **กลุ่มตัวอย่าง** ที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โดยวิธีสุตรที่ทราบจำนวนประชากรของบุญชม ศรีสะอาด (2553 : 41) ได้จำนวน 670 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage random sampling)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวน 10 โรงเรียนทั้งหมด 4,471 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนในช่วงชั้นที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยใช้เกณฑ์ของภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ซึ่งกำหนดเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างการสร้างแบบวัดไว้ดังนี้ ทดสอบครั้งที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 100 คน ทดสอบครั้งที่ 2 ไม่ต่ำกว่า 100 คน และทดสอบครั้งที่ 3 ไม่ต่ำกว่า 400 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ตามจำนวนของประชากร ใช้เกณฑ์ในการหาจำนวนของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมดในหลักพัน ใช้กลุ่มตัวอย่าง 10-15 % (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 38) ผู้วิจัยได้กำหนดที่จะใช้กลุ่มตัวอย่าง 15% ของจำนวนประชากร ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวน 670 คน จำแนกเป็นนักเรียนที่ใช้ทดสอบครั้งที่ 1 จำนวน 120 คน ทดสอบครั้งที่ 2 จำนวน 120 คน และทดสอบครั้งที่ 3 จำนวน 430 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มโรงเรียนในแต่ละขนาดโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามขนาดของโรงเรียน โดยสุ่มโรงเรียนในแต่ละขนาดมาในสัดส่วน 3 : 1

ขั้นที่ 2 สุ่มห้องเรียนแต่ละขนาดโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) มาระดับละ 3 ห้อง ขนาดโรงเรียนที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แบ่งออกเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

เครื่องมือการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้

แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ชนิดแบบสำรวจ (Inventory) เป็นแบบวัดที่มีข้อความนำแล้วให้ตอบ “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ให้ตรงกับความจริงมากที่สุด โดยเลือกเพียงตัวเดียวเท่านั้น จำนวน 50 ข้อ โดยสร้างข้อคำถามลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามแนวคิดของ แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1953 : 110 - 111)

2. การสร้างเครื่องมือ

ลำดับขั้นในการสร้างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีแรงจูงใจทางสังคม ของแมคเคลแลนด์ (McClelland, 1953 : 110-111) ที่ได้สรุปว่า คุณลักษณะของคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีลักษณะ 4 ประการ คือ มีความต้องการรับผิดชอบมาก ไม่เกียจงาน เมื่อเผชิญอุปสรรคก็มักค้นหาวิธีการแก้ปัญหาให้ได้ และไม่ยอมแพ้ปัญหา

2. เขียนแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ชนิดแบบสำรวจที่ได้แก้ไขปรับปรุง จากงานวิจัยของ สุภาภรณ์ อาษาสร้อย (2540 : 131-149) งานวิจัยของ นิมา วงษ์สุภินันท์ (2548 : 124) งานวิจัยของ นารีนาถ นากหลวง (2548 : 122-126)

3. ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงพินิจ (Face Validity) โดยนำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่เขียนขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหา ภาษาการวิจัย ตลอดจนการวัดและประเมินผล

การพิจารณาความเที่ยงตรงของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยใช้ผลรวมของคะแนนในแบบวัดแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด หาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบกับเกณฑ์ โดยถ้าผลการตอบของผู้เชี่ยวชาญมีค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ .60 แสดงว่าเป็นแบบวัดที่วัดได้ตรงกับนิยามที่กำหนดไว้ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า .60 เป็นแบบวัดที่ต้องตัดทิ้งหรือ แก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่อง

4. แก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องของแบบวัด โดยนำความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาพิจารณาความเหมาะสมของแบบวัดเพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบวัดในด้านความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษาและคำชี้แจงให้มีความชัดเจนสื่อถึงสิ่งที่ต้องการวัดและตัดแบบวัดที่มีความซ้ำซ้อนออกปรากฏว่าแบบวัดที่มีค่า IOC เข้าเกณฑ์จำนวน 40 ข้อ มีค่าตั้งแต่ 0.67 - 1.00

5. ทดลองครั้งที่ 1

ผู้วิจัยนำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่จัดไว้เป็นกลุ่มที่ 1 จำนวน 120 คน ดังตาราง 4 เพื่อหาอำนาจจำแนกรายข้อ และปรับปรุงแบบวัด

6. วิเคราะห์คุณภาพของแบบวัด

ผู้วิจัยได้นำผลการทดลองครั้งที่ 1 มาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบวัดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดแต่ละข้อ พร้อมกับปรับปรุงแบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกไม่เข้าเกณฑ์โดยดำเนินการดังนี้

6.1 ตรวจสอบให้คะแนนแบบวัดแต่ละข้อตามวิธีการตรวจสอบของเครื่องมือ รวบรวมข้อมูลและรวมคะแนนทุกข้อเข้าด้วยกัน ผู้ที่ได้คะแนนรวมสูง แสดงถึงการมีคุณลักษณะในด้านที่เครื่องมือนั้นวัดสูง ผู้ที่ได้คะแนนรวมต่ำ แสดงถึงการมีคุณลักษณะในด้านที่เครื่องมือนั้นวัดต่ำ

6.2 เรียงลำดับคะแนนจากผู้ที่ได้คะแนนรวมสูงสุดลงมาถึงคะแนนรวมต่ำสุด

6.3 แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มสูง กลุ่มกลาง และกลุ่มต่ำ กลุ่มสูงคือผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด 25% ของคนทั้งหมด กลุ่มต่ำคือผู้ที่ได้คะแนนต่ำสุด 25% กลุ่มกลางจะมี 50% นำข้อสอบของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมาวิเคราะห์

6.4 แบบวัดแต่ละข้อหาค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

6.5 แบบวัดแต่ละข้อคำนวณหาค่า t จากสูตร

6.6 นำค่า t ที่คำนวณได้ ไปเปรียบเทียบกับค่าวิกฤตของ t ในตาราง โดยใช้ $df = 2 (N-1)$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กรณีทางเดียว ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกได้จะต้องมีค่า t ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับค่าวิกฤต ปรากฏว่าแบบวัดมีค่าอำนาจจำแนก (t) ทั้งหมด 40 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 0.35-12.04 เลือกข้อที่มีค่า (t) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ มีค่าตั้งแต่ 2.66 ขึ้นไป มี 36 ข้อ

7. ทดลองครั้งที่ 2 โดยนำข้อสอบที่ปรับปรุงและได้ตอบเกณฑ์จากการทดลองครั้งที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 เป็นกลุ่มที่ 2 จำนวน 120 คน

8. วิเคราะห์คุณภาพของแบบวัด

ผู้วิจัยได้นำผลการทดลองครั้งที่ 2 มาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบวัด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดแต่ละข้อ เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบ ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกได้จะต้องมีค่า t ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับค่าวิกฤต พร้อมทั้งปรับปรุงแบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกไม่เข้าเกณฑ์ ปรากฏว่าแบบวัดที่คัดเลือกไว้ มี 36 ข้อ เข้าเกณฑ์ทุกข้อโดยมีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง 3.26 - 8.56

9. ทดลองครั้งที่ 3

ผู้วิจัยทำการทดลองครั้งที่ 3 โดยนำแบบวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ จากการทดลองครั้งที่ 2 ไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 เป็นกลุ่มที่ 3 จำนวน 430 คน ดังตาราง 4

10. วิเคราะห์หาคุณภาพของแบบวัด

ผู้วิจัยนำผลการทดลองครั้งที่ 3 มาวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัด ดังนี้

10.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดแต่ละข้อ ปรากฏว่าแบบวัดมีค่าอำนาจจำแนก (t) อยู่ระหว่าง .20 - .49

10.2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) วิเคราะห์โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ปรากฏว่าแบบวัดมีความเชื่อมั่น (rtt) รายข้ออยู่ระหว่าง .86-.87

11. สร้างเกณฑ์ปกติ

ผู้วิจัยสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) โดยนำผลการสอบครั้งที่ 3 มาสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) โดยคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์แล้วเปลี่ยนเป็นค่า T ปกติ การแปลงคะแนนดิบให้เป็นคะแนน T ปกติ ตามขั้นตอนดังนี้

12. จัดทำคู่มือการใช้แบบวัดและจัดพิมพ์แบบวัดที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว เพื่อใช้เป็นแบบวัดและจัดพิมพ์แบบวัดที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว เพื่อใช้เป็นแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีคุณภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ให้กับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ติดต่อขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

เพื่อนัดหมาย และกำหนดวัน เวลาในการสอบ

3. เตรียมแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบในแต่ละครั้ง วางแผนในการดำเนินการสอบ และผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบเอง

4. อธิบายให้ผู้สอบเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

5. อธิบายให้ผู้สอบทุกคนเข้าใจวิธีทำ แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และวิธีการตอบแบบวัดก่อนที่จะเริ่มลงมือทำ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ทดลองครั้งที่ 1 กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 120 คน จำแนกเป็น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 40 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 คน เพื่อหาอำนาจจำแนกของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ทดลองครั้งที่ 2 กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 120 คน จำแนกเป็น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 40 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 คน เพื่อหาอำนาจจำแนกของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ทดลองครั้งที่ 3 กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 470 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรงของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป โดยวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. หาค่าอำนาจจำแนก
2. หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. วิเคราะห์โดยใช้เทคนิคกลุ่มประจักษ์ชุด (Known -Group Techniques)
4. แจกแจงความถี่ เปอร์เซ็นต์ไทล์ และคะแนน T ปกติ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน และมีความสอดคล้องตามเกณฑ์ทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00

2. ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

การทดสอบครั้งที่ 1 คุณภาพรายข้อด้านค่าอำนาจจำแนกของแบบวัด ทั้งหมด 50 ข้อ โดยนำมาหาค่าอำนาจจำแนก t ในระดับนัยสำคัญที่ .05 ได้จำนวน 40 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนก t อยู่ระหว่าง 3.26 - 8.56

การทดสอบครั้งที่ 2 คุณภาพรายข้อด้านค่าอำนาจจำแนกของแบบวัด ทั้งหมด 40 ข้อ โดยการทดสอบค่า t (t-test) พบว่า ค่าอำนาจจำแนกแบบวัดรายข้อมีค่าทดสอบ t (t-test) ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าอำนาจจำแนก t อยู่ระหว่าง 3.26 - 8.56 จำนวน 36 ข้อ

การทดลองครั้งที่ 3 นำผลที่ได้จากการนำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ไปศึกษาแก่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 430 คน เพื่อนำมาหาคุณภาพเครื่องมือ ด้านความเชื่อมั่นของแบบวัด และสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ดังนี้

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเท่ากับ .835

2. เกณฑ์ปกติ (Norms) เกณฑ์ปกติของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในรูปคะแนนปกติ พบว่า อยู่ระหว่าง t_{19} ถึง t_{71}

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยมีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

การทดสอบครั้งที่ 1 คุณภาพรายข้อด้านค่าอำนาจจำแนกของแบบวัด ทั้งหมด 50 ข้อ โดยนำมาหาค่าอำนาจจำแนก t ในระดับนัยสำคัญที่ .05 ได้จำนวน 40 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนก t อยู่ระหว่าง 3.26 - 8.56 ซึ่งคัดเลือกไว้สำหรับนำไปจัดฉบับในการสอบครั้งที่ 2 ส่วนข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกไม่ผ่านเกณฑ์และติดลบจะถูกตัดทิ้ง มีจำนวน 10 ข้อ ซึ่งสาเหตุอาจเนื่องมาจาก

ลักษณะข้อคำถามของคำถามกำกวม ไม่ชัดเจนทำให้นักเรียนกลุ่มคะแนนต่ำ เลือกตอบสูงกว่ากลุ่มนักเรียนคะแนนสูง

การทดสอบครั้งที่ 2 คุณภาพรายข้อด้านค่าอำนาจจำแนกของแบบวัด ทั้งหมด 40 ข้อ โดยการทดสอบค่า t (t-test) พบว่า ค่าอำนาจจำแนกแบบวัดรายข้อมีค่าทดสอบ t (t-test) ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าอำนาจจำแนก t อยู่ระหว่าง 3.26 - 8.56 จำนวน 36 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ทั้ง 36 ข้อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้อคำถามของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความชัดเจนแต่ละคำถาม สั้นกะทัดรัด อ่านแล้วเข้าใจง่ายกว่าข้อที่มีปัญหาและไม่มีอำนาจจำแนก ซึ่งถูกตัดทิ้งไปก่อนแล้วในการทดลองใช้ครั้งที่ 1 การให้เวลากับเด็กนักเรียนในการทำไม่เร่งรัด ทำให้เด็กนักเรียนได้ใช้เวลาสำหรับการอ่านโดยไม่รีบร้อน และตอบได้ทุกข้อ อีกประการหนึ่งคือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนมากพอที่ครอบคลุมทั้งในกลุ่ม

การทดลองครั้งที่ 3 นำผลที่ได้จากการนำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ไปศึกษาแก่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 430 คน เพื่อนำมาหาคุณภาพเครื่องมือ ด้านความเชื่อมั่นของแบบวัด และสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเท่ากับ .835 จัดได้ว่าแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นฉบับนี้มีคุณภาพ คำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา จากการนำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง มีค่าความเชื่อมั่นแบบวัด ทั้งฉบับเท่ากับ 0.835 ซึ่งแสดงว่ามีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับค่ากล่าวของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 209) ที่กล่าวไว้ว่า แบบสอบถามจะมีความเชื่อมั่นได้นั้นจะต้องมีความเชื่อมั่นตั้งแต่ .70 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีความเชื่อมั่น และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดนี้ยังมีค่าใกล้เคียงกับภทรพร ยุทธาภรณ์พินิจ (2547 : 239) ที่ได้สร้างแบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์ด้านความสนใจใฝ่รู้ ความมีเหตุผล และความใจกว้างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 พบว่า ความเชื่อมั่นของแบบวัด แยกเป็นรายด้านความสนใจใฝ่รู้เท่ากับ 0.8235 ด้านความมีเหตุผลเท่ากับ 0.7593 และด้านความใจกว้างเท่ากับ 0.8705 ใกล้เคียงกับนิภา วงษ์สุรภินันท์ (2548 : 79-80) ได้สร้างแบบวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนใฝ่รู้ สำหรับนักเรียนระดับชั้นช่วงชั้นที่ 3 พบว่า ความเชื่อมั่น

ของแบบวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนใฝ่รู้ โดยวิธีแบ่งส่วนย่อยหลายส่วน มีความเชื่อมั่นแต่ละด้านเป็น 0.806, 0.643, 0.846, 0.740, 0.841, 0.714 และ 0.843 ตามลำดับ

เกณฑ์ปกติ (Norms) เกณฑ์ปกติของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในรูปคะแนนปกติพบว่า อยู่ระหว่าง t19 ถึง T71 แบ่งระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็น 5 ระดับ ดังนี้

ตั้งแต่ T65.24 หรือสูงกว่า แปลว่า มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมาก คือมีคะแนนตั้งแต่ 35-36

ตั้งแต่ T55.35 - T61.82 แปลว่า มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง คือมีคะแนนตั้งแต่คะแนน 30-34

ตั้งแต่ T45.10 - T53.94 แปลว่า มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง คือมีคะแนนตั้งแต่ 23-29

ตั้งแต่ T36.42 - T43.52 แปลว่า มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ คือมีคะแนนตั้งแต่ 17-22

ตั้งแต่ T19.43 - T34.85 แปลว่า มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมาก คือมีคะแนนตั้งแต่ 1-16

สำหรับการแปลผลจากค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile rank) เมื่อสามารถเทียบได้กับคะแนนของผู้สอบคนนั้นอยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ใด หมายความว่า ผู้สอบนั้นจะมีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าจำนวนผู้สอบอื่นๆ อยู่ร้อยละ “เปอร์เซ็นต์ไทล์” ของผู้สอบทั้งหมด เช่น ผลสอบของผู้สอบคนหนึ่งอยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 65 หมายความว่า ผู้สอบนั้นมีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าผู้สอบคนอื่นๆ ร้อยละ 65 ของจำนวนผู้สอบทั้งหมด

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น การทดสอบครั้งที่ 1 คุณภาพรายข้อด้านค่าอำนาจจำแนกของแบบวัด ทั้งหมด 40 ข้อ โดยนำมาหาค่าอำนาจจำแนก t ในระดับนัยสำคัญที่ .05 ได้จำนวน 40 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนก t อยู่ระหว่าง 3.26 - 8.56

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเท่ากับ .835

3. เกณฑ์ปกติ (Norms) เกณฑ์ปกติของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในรูปคะแนนปกติ

พบว่า อยู่ระหว่าง t19 ถึง T71

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การสร้างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการสร้างแบบวัดด้านอื่น ๆ

2. ควรสร้างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ชนิดชนิดอื่น ๆ ด้วย เช่น แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ชนิดการเติมประโยคให้สมบูรณ์ แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ชนิดการเปรียบเทียบรายคู่ แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ชนิดมาตราประมาณค่า

3. ควรมีการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

4. ในการทำวิจัยครั้งต่อไป การสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ควรแยกเกณฑ์ปกติของแต่ละระดับชั้น เป็นเกณฑ์ปกติระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกณฑ์ปกติระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และเกณฑ์ปกติระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

5. ผลที่ได้จากการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สามารถนำไปเป็นสารสนเทศให้กับผู้เกี่ยวข้องในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรภาพ ทองบุญ กรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ดร.เนตรชนก จันทร์สว่าง กรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิลิ้น จุมปาแฝด ประธานกรรมการสอบ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา กรรมการสอบ ซึ่งได้กรุณาให้คำปรึกษาและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องทุกขั้นตอนของการวิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

- นิภา วงษ์สุรนิรันดร์. (2548). **การสร้างแบบวัดคุณลักษณะใฝ่เรียนใฝ่รู้ สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3**. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- พระมหาชานันท์ ฐิตวิโร (อินทวิ). (2545). **การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนในจังหวัดศรีสะเกษ**. วิทยานิพนธ์ ปพ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ภทรพร ยุทธาภรณ์พิณี. (2547). **รูปแบบการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามแนวคิดของ ป.อ. ปยุตโต**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). **เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2554). **ระบบประกาศผล O-NET รายโรงเรียน**, สืบค้นเมื่อวันที่ 15 เมษายน 2554. จาก <http://www.niets.or.th/>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1. (2548). **เอกสาร ศน. อันดับที่ 6/2548**. กลุ่มนิเทศติดตาม และประเมินผล การจัดการศึกษา, 2548.
- สุภาภรณ์ อาษาสร้อย. (2540). **ศึกษาแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 5 รูปแบบ**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Hermans, Herbert J.M. (1970). "A Questionnaire Measure of Achievement Motivation", **Journal of Applied Psychology**. 54 : 353-356 ; April.
- McClelland, D.C. (1965). "Toward a Thoery of Motive Acquisition," **American Psychologist**. 20(05) : 321-333 (b) ; May.
- _____. (1953). **The Achievement Motive**. New York : Appleton Century Croffs, Inc., 1953.

